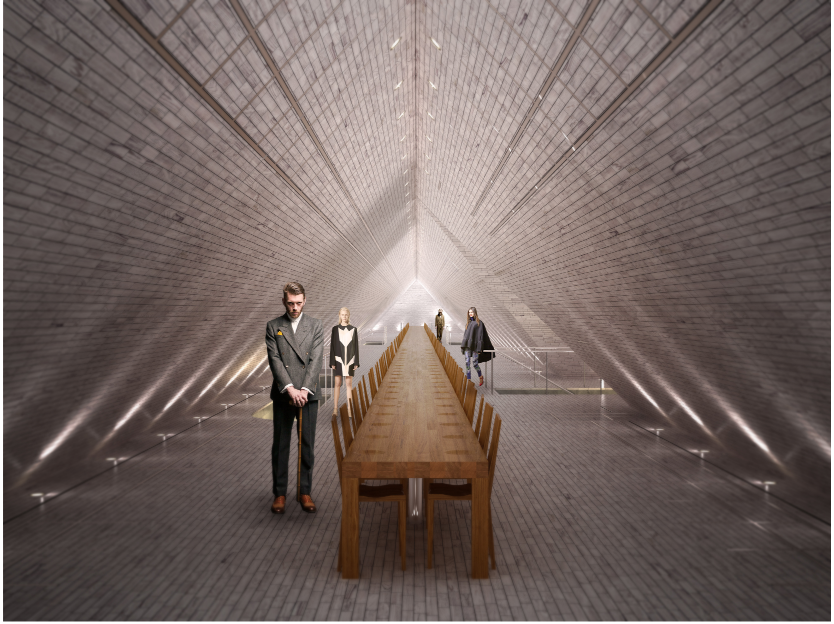

PŘÍCHOD HOSTŮ

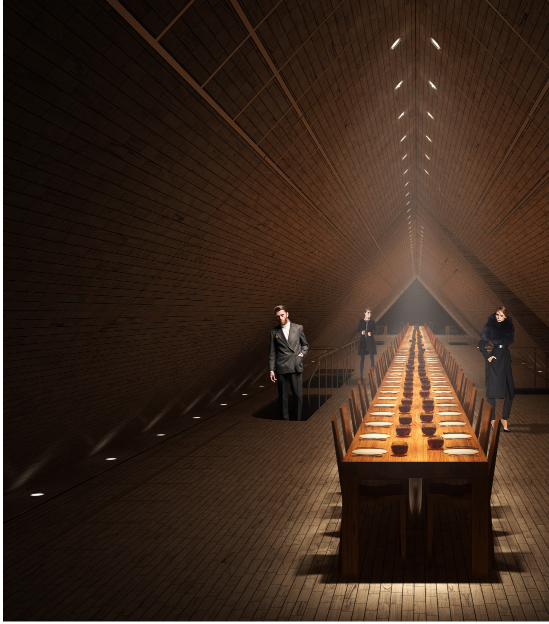

ZAČÁTEK HOSTINY

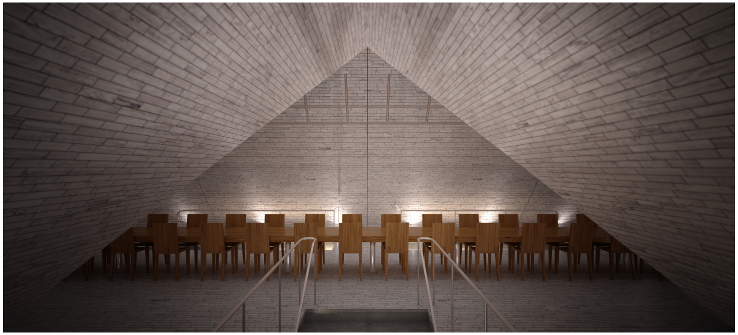

Je jaro, příroda a města se pomalu probouzí k životu. Tento proces je podtržený příchodem Velikonoc, oslav smrti a znovuzrození. Stejně jako příroda se musí člověk znovu narodit při příchodu jara. Setřást ze sebe uzavřenost zimy a otevřít se světu. K tomu napomůže podkrovní prostor, který se dynamicky mechanicky rozevírá stejně jako první květy vítající jaro. Návštěvník sám se stane pestíkem v prostoru centra Prahy. Tak jako stromy rostou co nejvýše, aby vstřebaly co nejvíce sluneční energie, stejně tak hosté stoupají po schodišti do podkrovního prostoru. Výstup sám má určitý očistný význam, hosté za sebou nechají starosti všedního dne, vnímají své lehce unavené nohy a mohou se plně, nerušeně věnovat hostině. Vstupují do prostoru, který je odloučený od každodennosti, všednosti. Příchozí se ocitají v hermeticky uzavřeném prostoru, který čeká na jarní rozpuk. Host se noří do mýtu hostiny.

Před příchodem posledního hosta čekají rychlejší ve stoje se sklenkou šampaňského, kterou jim nabídne hostitelka, číšnice. Čekání na pomalejší, či pozdě příchozí zdůrazňuje slavnostní ráz hostiny. Hostina totiž nemůže začít bez všech účastníků, narušila by se tím její důstojnost. Po příchodu posledního jsou hosté usazeni na předem určená místa, každý má vlastní místo v prostoru, který se následně hostu podřídí. Čistý prostor je nasvětlen měkkým bočním světlem, host má pocit lehkosti a zároveň je nedočkavý po naplnění žaludku jídlem a mysli zážitky.
Po usazení přináší obsluha každému vodu na umytí rukou. Omytí rukou je nedílnou součástí každé hostiny. Ačkoliv se v tomto kontextu jedná spíše o symbolický akt, nežli akt hygienický, má mytí rukou stále hluboký význam.

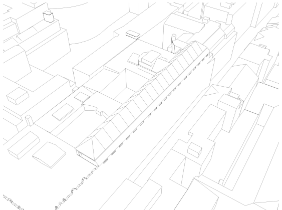

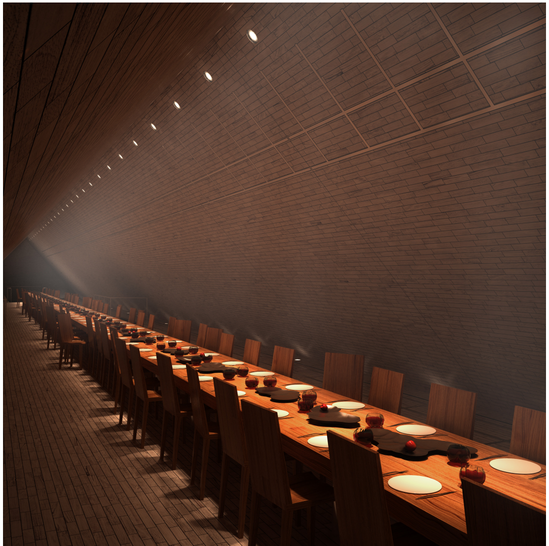

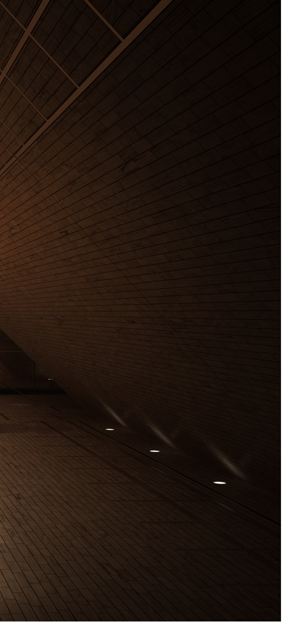

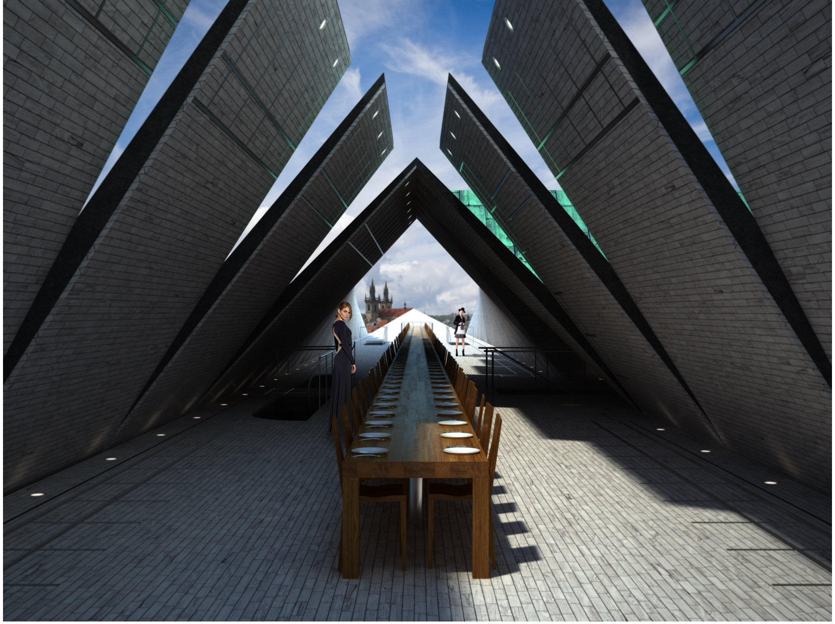

Hostům je po omytí rukou podán aperitiv. Host si sedá ke stolu, který sdílejí všichni. Není hosta, který by zabíral čelo stolu, dominantní místo tradičně vyhrazené autoritám. Tuto roli přebírá samotný štít střechy, který je v této fázi hostiny zavřený. V prostoru dominuje stůl, který je osvětlen dynamickými bodovými světly. Všechna pozornost je soustředěna na kontakt hostů, kteří nezávazně debatují nad sklenicí vína a je podáván amuse-bouche.

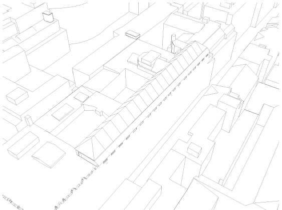

POLÉVKA

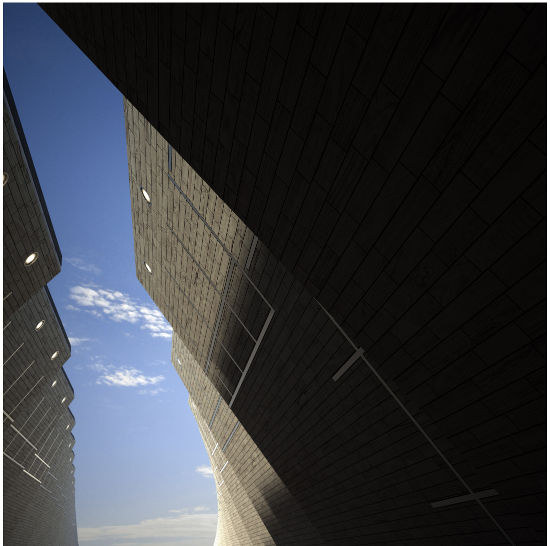

Střecha se pomalu rozevírá, umělé osvětlení se pomalu mění na pozdně odpolední přirozené osvětlení, které je zdramatizováno vějířovitým rozevřením jednotlivých střešních panelů. Hosty ovane lehce přísun čerstvého vzduchu, takže mohou směle pokračovat v hodování. Po dopití aperitivu se podává první chod - polévka. V tomto případě, jarním velikonočním se podává zelený boršč. Polévkový talíř se zasadí do stolu, stejným principem se vkládají sazenice do již rozmrzlé, povolené půdy.

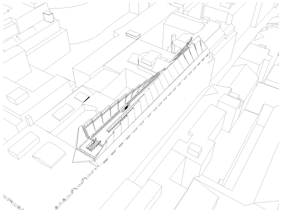

PŘEDKRM

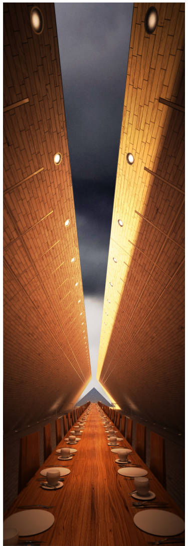

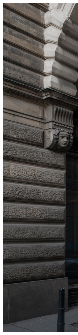

Předkrm se bude podáv
Vánek osvěží hosty u gastronom

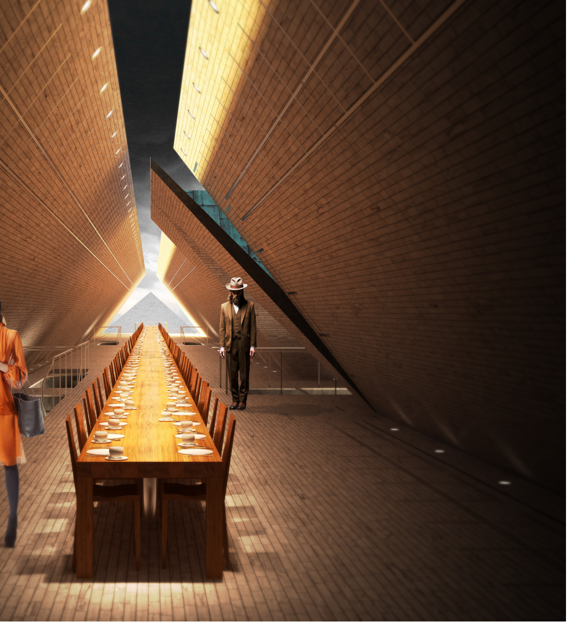

vat při téměř uzavřené střeše, která pouští úzkou škvírou denní světlo, ale prostor je také osvětlován bodovkami.
mického zážitku a zároveň kousek nebe nad hlavami navodí pocity a náladu ke konverzaci nebo snění.

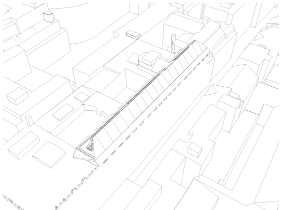

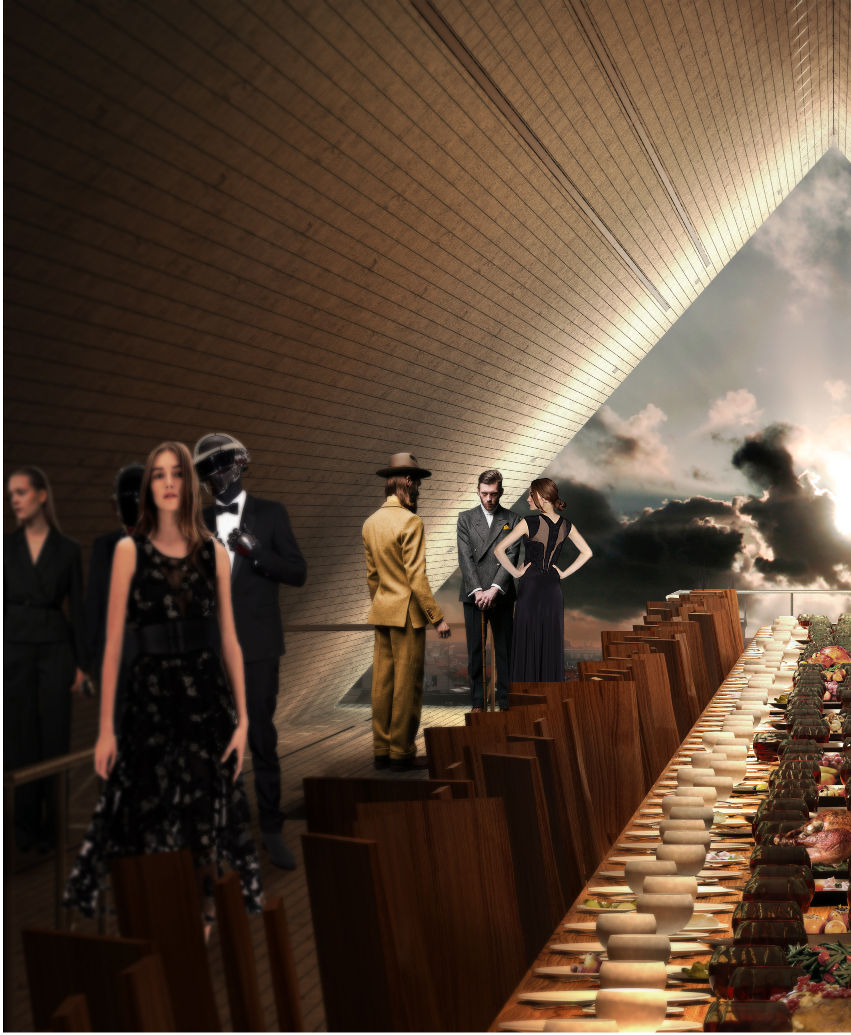

HOSTINA

- tabule na Zelený čtvrtek velikonoční

HLAVNÍ CHOD

Nejdůležitější, hlavní chod se bude podávat v pospolném stylu, tedy na stůl budou přineseny podnosy s masy, zeleninou a přílohami. Stěžejním jídlem na Zelený čtvrtek bude jehněčí (beránek). Každý si na svůj talíř zasazený do stolu nabere tolik, kolik se mu zachce. Tento postup odkazuje na středověkou hostinu, kde se podobným způsobem dělilo celé, již upečené zvíře. Půjde o kulinářský vrchol, proto se celá střecha zase uzavře, světla pohasnou, aby se hosté plně soustředili na chutě a vůně jídla. Čelní stěny se pomalu během pojídání beránka sklápějí a dávají hodujícím navíc ochutnat první pohled na Prahu.

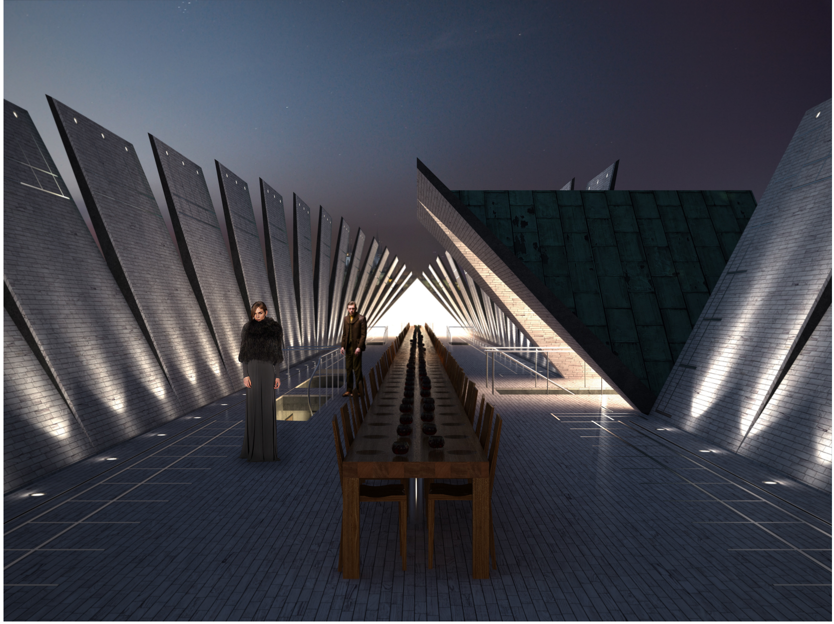

MOUČNÍK

Hosté, znaveni hodováním mají před sebou sladkou tečku. Kulisou bude střecha, která se přetvoří do vějíře a bude se pomalu rozevírat a zavírat. Efekt je ještě zdůrazněn divadelním nasvícením střechy a večerní oblohou. Hosté jsou plní zážitků, ale teprve je čeká zlatý hřeb večera.

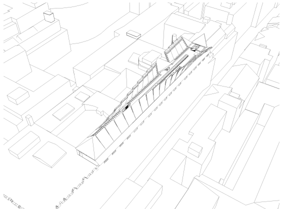

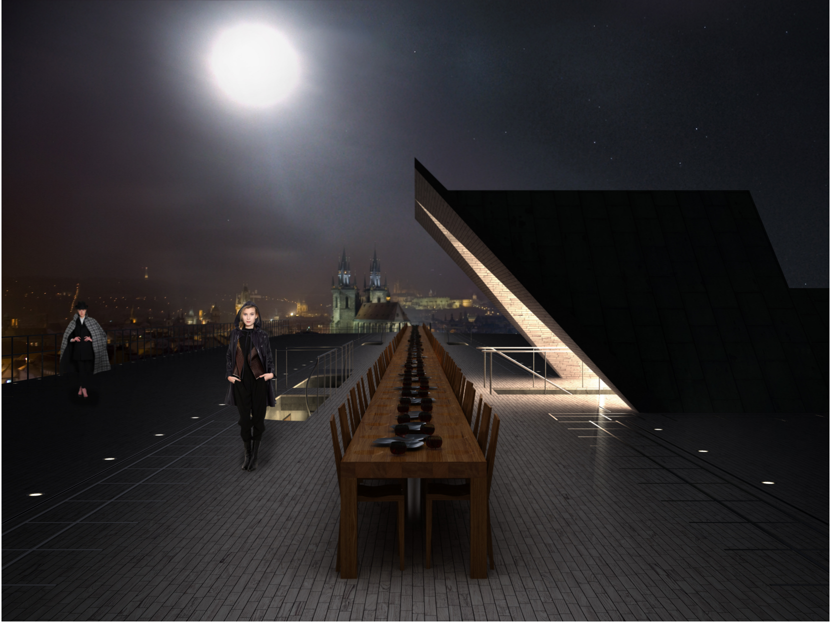

KONEC HOSTINY

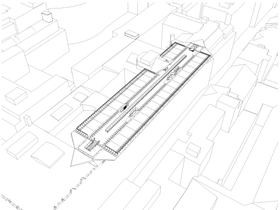Po konci samotné hostiny obsluha odnáší ušpiněné nádobí, střecha se rozevírá naplno a začíná večírek. Návštěvníci se po dojedení jídla ocitají pod širým nebem, stejně jako květ v rozpuku nejvyšší body na střeše jsou oni sami. Návštěvníci popíjející různé alkoholické nápoje se mohou nabažit nevídaných pohledů na večerní Prahu. V pozdních hodinách opouštějí prostor.